

Landarbeider spuit pesticiden, India. Foto Roderick Polak.

2024 **UPDATE MONDIAAL FNV-FONDS** **VEILIG EN GEZOND WERKEN**

Januari 2025

Mondiaal **FNV**

Mondiaal FNV-fonds Veilig en gezond werken

De wereld telt nogal wat risicovolle beroepen. Met vakbonden wereldwijd werken we aan bewustwordingscampagnes over veilig en gezond werken en voeren we lobby richting de overheid voor bescherming, sociale zekerheid en werkgarantie.

Sustainable Development Goals (SDG)

Via dit fonds draag je ook bij aan **SDG 8: Eerlijk werk en economische groei**.

Uit het Mondiaal FNV-fonds 'Veilig en gezond werken' wordt een bijdrage gegeven aan:

Fatsoenlijke arbeidsomstandigheden in de toeleveringsketen van de zaadproductie - India

Het project wordt gecoördineerd en uitgevoerd door de vakbondsfederaties APVVU, TVVU en KVVU. Deze bestaan uit 382 bonden met in totaal 729,666 betalende in 18 districten. Van deze leden is 60% vrouw. De federaties zetten zich vooral in voor landarbeiders en arme kleine boeren in de informele economie.

FATSOENLIJKE ARBEIDSOMSTANDIGHEDEN IN DE TOELEVERINGSKETEN VAN DE GROENTE- EN TUINZAADPRODUCTIE IN INDIA

CONTEXT

Nederland is een belangrijk land voor de groente- en tuinzaadveredeling. In de zogenaamde seed valley in West Nederland zijn de belangrijkste zaden multinationals gevestigd en vindt een groot deel van de internationale zaadveredeling plaats. De zaden worden na veredeling onder meer in India en andere landen in Zuid Azië geproduceerd.

In India werken rond de 200 miljoen landarbeiders en kleine boeren.

Een grote meerderheid van hen kan nauwelijks rond komen van het werken in de landbouw en leeft min of meer onder de armoedegrens. Ook in de zadensector is dit het geval. De sector kampt met slechte arbeidsomstandigheden in de productielanden zoals kinderarbeid, lage lonen, discriminatie en onveilige werksituaties. Ook bestaat er een grote schuldenproblematiek: om materiaal voor de zadenproductie te kopen, zoals kunstmest en insecticiden, steken de boeren zich in de schulden bij privé-geldschietters die woekerrentes vragen. Als de oogst tegenvalt, kunnen zij deze schulden niet aflossen.

Vrouw maakt pesticidenspray klaar.

Foto Roderick Polak

In voorgaande projectfasen zijn verschillende onderzoeken naar deze arbeidsomstandigheden gedaan in de drie Indiase staten Andra Pradesh, Telengana en Karnataka.

Mondiaal FNV hanteert voor dit project de ketenbenadering: via activiteiten in Nederland met de FNV-sector

Agrarisch Groen worden de Nederlandse bedrijven in de top van de keten gewezen op hun verantwoordelijkheid voor productieomstandigheden; door middel van activiteiten van onze partners worden landarbeiders aan de onderkant van de keten georganiseerd en bewust gemaakt van hun arbeidsrechten.

DOEL

Georganiseerde landarbeiders in de toeleveringsketen van groentezaden in India hebben sterke duurzame vakbonden, die zich effectief inzetten voor waardigheid, fatsoenlijk werk en voedselzekerheid, met aandacht voor gender, kinderarbeid, klimaat en milieu.

SPECIFIEKE DOELSTELLINGEN:

1. De vakbonden van landarbeiders in de toeleveringsketen van zaden zijn sterk, gemobiliseerd en inclusief.
2. Zaadbedrijven respecteren en implementeren nationale wetten en onderhandelen met vakbonden, & overheid om CLS te implementeren.
3. Gendergelijkheid gewaarborgd met de focus op toegang, participatie, besluitvorming en leiderschap

JOUW BIJDRAGE HEEFT IN 2023 MEDE GELEID TOT DE VOLGENDE SYSTEMISCHE VERANDERING:

KINDERARBEID BESTREDEN

In 2023 voerden de vakbonden campagnes om de discriminerende lonen voor vrouwen te verhogen en kinderarbeid en te stoppen in zaadproductiegebieden. De campagnes werden gelijktijdig uitgevoerd in alle drie de staten, waarbij de activiteiten werden gekoppeld aan belangrijke nationale dagen.

Een zichtbare verandering met dank aan het project is dat in 2023 in totaal 117 kinderen uit 23 dorpen in drie staten stopten met werken. De kinderen werden ook actief voor lokale kinderorganisaties in hun dorp.

Onvoldoende werk en ongelijke lonen

Voorheen hadden hun ouders onvoldoende werk in de landbouw door de wisselvallige seizoenen. De lage en ongelijke lonen tussen mannen en vrouwen, gebruikelijk in de landbouw en zaadproductie, zorgden voor honger in de gezinnen. Daarom moesten kinderen werken om het gezinsinkomen aan te vullen en te voorkomen dat er honger geleden werd.

Hoe is dit gerelateerd aan het project?

Alle werkers werden lid van de vakbond en de vakbond zorgde ervoor dat ze gebruik konden maken van overheidsregeling '100 dagen werk onder MGNREGA' (Mahatma Gandhi National Rural Employment Guarantee Act). Als vakbond organiseerden ze onderhandelingen met landeigenaren om gelijke lonen voor mannen en vrouwen te krijgen, zoals het geval is in de MGNREGA-regeling. Met als uitkomst dat vrouwen nu gelijke lonen krijgen en door de onderhandelingen krijgt iedereen hogere lonen dan de reguliere lonen (die altijd lager zijn dan het minimumloon).

Gevolg: kinderen hoeven niet meer de werken

Nadat ze lid waren geworden van de vakbond en konden profiteren van collectieve acties van de bond steeg het gezinsinkomen en stopten de ouders met het inzetten van kinderarbeid.

Zodra ouders dus eerlijke lonen krijgen en lokaal kunnen werken, met andere woorden: niet hoeven te migreren voor werk, willen ze hun kinderen niet meer laten werken en hun kindertijd ontnemen. Collectieve acties en onderhandelingen met werkgevers en de overheid hadden dus een positieve impact.

Foto Roderick Polak, tekst Marleen Laverman

HET VERHAAL VAN ANUSHA

Het veld af, de schoolbanken in!

Het is acht uur 's ochtends en Anusha heeft haar schooluniform al aan: ze kan niet wachten om weer naar school te gaan. "Ik leer Engels, Telugu, rekenen, wetenschap", somt Anusha enthousiast op. Tot een paar jaar geleden zagen haar dagen er nog heel anders uit. Anusha werkte als kind bijna vier jaar lang op het land. Op jonge leeftijd overleden haar beide ouders. "Mijn opa en oma gingen toen voor mij en mijn zusje zorgen", vertelt ze.

Haar grootouders namen haar mee naar het werk op het land: ze wisten niet hoe ze het anders moesten redden. Oma: "Wij zijn arm en moesten opeens de zorg voor onze kleindochters overnemen. We dachten dat we niet anders konden dan Anusha op het land te laten werken."

Met het werken op het land verdiende Anusha 15 cent per dag. "Dat is niet veel, maar ze kreeg lunch en het avondeten van haar baas. Daardoor hoefden wij weer een mond minder te voeden", vertelt Oma.

De vakbond kwam Anusha op het spoor. "We zagen Anusha aan het werk en zijn met haar grootouders in gesprek gegaan", vertelt Pharvati van de vakbond. "We hebben hen vertelt over het belang van school voor haar toekomst. Daarnaast hebben de dorpsbewoners met hulp van de vakbond land geclaimd waar zij recht op hadden", aldus Pharvati. Op dit eigen land kunnen de grootouders van Anusha hun eigen groente verbouwen. "We hebben nu veel minder zorgen om voedsel", vertelt Oma. Anusha stroomde in op school en met wat extra aandacht van de leraar gaat het nu erg goed met haar. Oma ziet de verandering: "Anusha praat anders, ze is heel erg zelfstandig. Ik beseef nu hoe belangrijk het voor haar ontwikkeling is".

